

U S T A W A

z dnia

o podatku od sprzedaży detalicznej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art.1. Ustawa reguluje opodatkowanie podatkiem od sprzedaży detalicznej, zwanym dalej „podatkiem”.

Art.2. Podatek stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) aptece – rozumie się przez to placówkę ochrony zdrowia publicznego, w której osoby uprawnione świadczą w szczególności usługi farmaceutyczne, o których mowa w art. 86 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.¹⁾), uprawnioną w rejestrze zezwoleń na prowadzenie aptek ogólnodostępnych, punktów aptecznych bądź w rejestrze udzielonych zgód na prowadzenie aptek szpitalnych, zakładowych i działów farmacji szpitalnej prowadzonych przez właściwego wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego, o których mowa w art. 107 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne;
- 2) franczyzodawcy – rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która bezpośrednio lub za pośrednictwem innych podmiotów zobowiązuje lub upoważnia sprzedawców detalicznych do korzystania z marki handlowej;
- 3) kasie rejestrującej – rozumie się przez to kasę rejestrującą, o której mowa w art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.²⁾);

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 92, poz. 753, Nr 95, poz. 788 i Nr 98 poz. 817, z 2010 r. Nr 78, poz. 513 i Nr 107, poz. 679, z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 82, poz. 451, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 113 poz. 657 i Nr 122, poz. 696, z 2012 r. poz. 1342 i 1544, z 2013 r. poz. 1245, z 2014 r. poz. 822 i 1491 oraz z 2015 r. poz. 28, 277, 788, 875, 1771, 1830, 1918, 1926 i 1991.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1342, 1448, 1529 i 1530, z 2013 r. poz. 35, 1027 i 1608, z 2014 r. poz. 312, 1171 i 1662, oraz z 2015 r. poz. 211, 605, 978, 1223 i 1649.

- 4) konsumencie – rozumie się przez to konsumenta w rozumieniu art. 221 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121, z późn. zm.³⁾);
- 5) korzystaniu z marki handlowej – rozumie się przez to dowolny stosunek prawny, jeżeli zgodnie z jego treścią sprzedawca detaliczny jest zobowiązany lub upoważniony do:
 - a) oznaczania marką handlową lokalu przedsiębiorstwa, w tym poprzez umieszczenie marki handlowej w witrynie, na elewacji budynku, przed lokalem przedsiębiorstwa lub w jego otoczeniu,
 - b) oznaczania marką handlową systemu zawierania umów na odległość wykorzystywanego do dokonywania sprzedaży detalicznej, w szczególności poprzez oznaczanie marką handlową stron internetowych lub
 - c) używania marki handlowej w działalności polegającej na zbywaniu towarów na podstawie umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa;
- 6) marce handlowej – rozumie się przez to znak towarowy (znak usługowy), firmę lub inne oznaczenie przedsiębiorcy, przedsiębiorstwa albo towarów;
- 7) lokalu przedsiębiorstwa – rozumie się przez to lokal przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. poz. 827 i 1854);
- 8) sprzedaży detalicznej – rozumie się przez to dokonywane w ramach działalności gospodarczej zbywcy odpłatne zbywanie towarów w lokalu przedsiębiorstwa, na podstawie umowy zawartej na odległość, na podstawie umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa oraz w innych przypadkach, o ile nabywca jest konsumentem, a wydanie towaru nabywcy nastąpiło na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; w przypadku dostarczania towaru przez przewoźnika za miejsce wydania towaru uznaje się miejsce wydania przez przewoźnika towaru nabywcy; sprzedażą detaliczną nie jest świadczenie usług, także wtedy gdy w ramach świadczenia usługi następuje zbycie towarów;
- 9) towarze – rozumie się przez to rzeczy ruchome oraz ich części; towarem nie są: posiłki przygotowywane przez ich zbywcę, energia elektryczna, gaz ziemny dostarczany do konsumentów za pośrednictwem sieci dystrybucyjnych, woda dostarczana do konsumentów przez przedsiębiorstwa wodno-kanalizacyjne oraz ciepło systemowe;
- 10) umowie zawartej na odległość – rozumie się pod tym pojęciem umowę zawartą na odległość w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 oraz z 2015 r. poz. 4, 397, 539, 1137, 1311, 1433, 1830 i 1844

- 11) umowie zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa – rozumie się pod tym pojęciem umowę zawartą poza lokalem przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta.

Rozdział 2

Podatnik, powstanie obowiązku podatkowego

Art. 4. 1. Podatnikami są sieci handlowe oraz sprzedawcy detaliczni niewchodzący do sieci handlowych.

2. Sieć handlową stanowi grupa podmiotów, w skład której wchodzi franczyzodawca oraz sprzedawcy detaliczni upoważnieni lub zobowiązani do korzystania z marki handlowej przez franczyzodawcę.

3. W przypadku gdy:

- 1) prawo do marki należy łącznie do wielu franczyzodawców - do sieci handlowej wchodzi wszyscy współuprawnieni franczyzodawcy,
- 2) upoważnienie lub zobowiązanie do korzystania z marki handlowej następuje za pośrednictwem innych podmiotów - do sieci handlowej wchodzi także te podmioty.

4. Sieci handlowej nie tworzą spółdzielnie działające na podstawie ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2016 r. poz. 21), które są zrzeszone w związku rewizyjnym i korzystają z jednej marki handlowej.

5. Sprzedawcą detalicznym jest osoba prawna, jednostka organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osoba fizyczną prowadząca sprzedaż detaliczną.

Art. 5. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wykonania czynności stanowiącej przedmiot opodatkowania.

Rozdział 3

Przedmiot opodatkowania, podstawa opodatkowania, stawki podatku

Art. 6. Przedmiotem opodatkowania jest sprzedaż detaliczna.

Art. 7. 1. Podstawą opodatkowania jest przychód ze sprzedaży detalicznej.

2. Przychodem ze sprzedaży detalicznej jest wszystko, co stanowi zapłatę, którą podatnik otrzymał lub ma otrzymać od konsumenta z tytułu sprzedaży detalicznej.

3. Przychód ze sprzedaży detalicznej w przypadku sprzedawcy detalicznego określa się w oparciu o wielkość obrotu zaewidencjonowanego przy pomocy kas rejestrujących i pomniejsza o dokonane w danym okresie zwroty towarów.

4. Przychód ze sprzedaży detalicznej w przypadku sieci handlowej określa się w oparciu o wielkość obrotu zaewidencjonowanego przy pomocy kas rejestrujących przez wszystkich sprzedawców detalicznych wchodzących w skład sieci handlowej i pomniejsza o dokonane w danym okresie zwroty towarów.

5. Przychód ze sprzedaży detalicznej nie obejmuje należnego podatku od towarów i usług.

6. W przypadku upoważnienia sprzedawcy detalicznego do korzystania z więcej niż jednej marki handlowej, przychód ze sprzedaży detalicznej ustala się osobno dla sprzedaży detalicznej prowadzonej odrębnie pod każdą marką handlową i dolicza do przychodu ze sprzedaży detalicznej sieci handlowej połączonej tą marką handlową.

7. W przypadku łącznego prowadzenia sprzedaży detalicznej pod kilkoma markami handlowymi, w przypadku braku możliwości ustalenia, pod którą marką jest prowadzona sprzedaż detaliczna oraz w przypadku nieprowadzenia częściowo sprzedaży detalicznej pod żadną marką, przychód z takiej sprzedaży detalicznej dolicza się do przychodu ze sprzedaży detalicznej sieci handlowej, do której sprzedawca detaliczny wszedł w pierwszej kolejności.

Art. 8. 1. Przychód ze sprzedaży detalicznej osiągnięty w poniedziałki, wtorki, środy, czwartki i piątki jest opodatkowany stawką podatku:

- 1) 0,7% dla przychodu do wysokości 300 000 000 zł;
- 2) 1,3% dla nadwyżki przychodu ponad 300 000 000 zł.

2. Przychód ze sprzedaży detalicznej osiągnięty w soboty, niedziele i inne dni ustawowo wolne od pracy jest opodatkowany stawką podatku:

- 1) 1,3% dla przychodu do wysokości 300 000 000 zł;
- 2) 1,9% dla nadwyżki przychodu ponad 300 000 000 zł.

Rozdział 4

Pobór podatku

Art. 9. 1. Sprzedawcy detaliczni niewchodzący do sieci handlowej są obowiązani do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego podatek dotyczy:

- 1) obliczać i wpłacać podatek na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla podatnika wykonuje swoje zadania;
- 2) składać właściwemu dla podatnika naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje o wysokości podatku sporządzone według ustalonego wzoru.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji o wysokości podatku, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego wypełnienia oraz terminu i miejsca składania, w celu umożliwienia rozliczenia podatku.

Art. 10. 1. W przypadku sieci handlowych podatek jest obliczany, pobierany i wpłacany przez franczyzodawców.

2. W przypadku, gdy w skład sieci handlowej wchodzi kilku franczyzodawców, podatek jest obliczany, pobierany i wpłacany przez właściciela marki handlowej, a w przypadku współprawnionych do marki – przez wszystkich współprawnionych proporcjonalnie do posiadanego udziału w marce handlowej. W przypadku braku możliwości ustalenia udziału w prawach do marki podatek jest obliczany, pobierany i wpłacany przez współprawnionych działających łącznie.

3. Podmioty tworzące sieć handlową ponoszą solidarną odpowiedzialność za jej zobowiązania z tytułu podatku należnego za okres, w którym wchodziły do sieci handlowej, z tym że odpowiedzialność każdego sprzedawcy detalicznego niebędącego równocześnie franczyzodawcą jest ograniczona do części podatku należnego przypadającej na sprzedaż detaliczną zrealizowaną przez tego sprzedawcę detalicznego.

4. Sprzedawcy detaliczni wchodzący do sieci handlowej są obowiązani do 20 dnia każdego miesiąca złożyć franczyzodawcy oraz właściwemu dla sieci handlowej naczelnikowi urzędu skarbowemu sporządzoną według ustalonego wzoru informację o wysokości części podatku należnego przypadającą od sprzedaży detalicznej zrealizowanej przez tego sprzedawcę detalicznego w miesiącu poprzedzającym.

5. Franczyzodawca jest obowiązany do końca miesiąca, w którym zapłacił podatek w wysokości zgodnej z informacją, o której mowa w ust. 4, złożyć sprzedawcy detalicznemu oraz właściwemu dla sieci handlowej naczelnikowi urzędu skarbowego sporządzoną według ustalonego wzoru informację o wysokości części podatku zapłaconego przypadającą na sprzedaż detaliczną przypadającą na tego sprzedawcę detalicznego.

6. Franczyzodawcy są obowiązani do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego podatek dotyczy, do wpłaty podatku należnego od sieci handlowej, na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla podatnika wykonuje swoje zadania, a także złożyć właściwemu dla podatnika naczelnikowi urzędowi skarbowemu deklarację o wysokości podatku sporządzoną według ustalonego wzoru.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory informacji, o których mowa w ust. 4 i 5 oraz deklaracji o wysokości podatku, o której mowa w ust. 6, wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego ich wypełnienia oraz terminu i miejsca ich składania, w celu umożliwienia rozliczenia podatku.

8. Jeżeli francyzodawca zaniechał obowiązku określonego w ust. 5, sprzedawca detaliczny wchodzący w skład sieci handlowej może zapłacić podatek w części przypadającej na sprzedaż detaliczną zrealizowaną przez tego sprzedawcę detalicznego ze skutkiem zwolnienia go z solidarnej odpowiedzialności, o której mowa w ust. 3, do wysokości dokonanej zapłaty. Sprzedawca detaliczny jest uprawniony do potrącenia równowartości wpłaconego podatku ze wszelkich kwot należnych francyzodawcy od sprzedawcy detalicznego. Skorzystanie przez sprzedawcę detalicznego z możliwości zapłaty podatku ze skutkiem zwolnienia go z solidarnej odpowiedzialności nie zwalnia francyzodawcy z odpowiedzialności karno-skarbowej oraz obowiązku zapłaty odsetek za opóźnienie w zapłacie podatku.

9. Francyzodawcom nie przysługuje wynagrodzenie z tytułu obliczania i wpłacania podatku należnego od sieci handlowej.

Art. 11. 1. W przypadku towaru dostarczanego za pośrednictwem przewoźnika od sprzedawcy detalicznego z siedzibą poza terytorium RP, do nabywcy będącego konsumentem, przewoźnik jest zobowiązany do uzyskania od wysyłającego oświadczenia o uiszczeniu podatku, o podleganiu zwolnieniu z podatku albo oświadczenia, że przesłanie przesyłki nie jest związane z dokonaniem sprzedaży detalicznej przesyłanych przedmiotów.

2. Przewoźnik, który nie spełnił obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany, jako płatnik podatku, pobrać podatek od wysyłającego, naliczony od zadeklarowanej wartości przesyłki, a w przypadku niezadeklarowania wartości przesyłki - w ryczałtowej wysokości 40 zł od takiej przesyłki.

3. Przewoźnik jest obowiązany do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego podatek dotyczy, do wpłaty podatku, o których mowa w ust. 2, na rachunek urzędu skarbowego, przy pomocy którego naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla podatnika wykonuje swoje zadania, a także złożyć właściwemu dla podatnika naczelnikowi urzędu skarbowemu deklarację o wysokości podatku pobranego przez płatnika, sporządzoną według ustalonego wzoru.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji, o której mowa w ust. 3, wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego wypełnienia oraz terminu i miejsca składania, w celu umożliwienia rozliczenia podatku.

Rozdział 5

Zwolnienie podatkowe

Art. 12. 1. Zwalnia się od podatku przychód ze sprzedaży detalicznej do wysokości 1 500 000 zł miesięcznie. Zwolnienia nie stosuje się do podatku pobieranego przez przewoźników, o których mowa w art. 11.

2. Podatnicy, którzy osiągają miesięcznie przychód ze sprzedaży detalicznej w wysokości zwolnionej od podatku na podstawie ust. 1, nie składają deklaracji o wysokości podatku.

3. Opodatkowaniu podlega nadwyżka przychodu ze sprzedaży detalicznej ponad kwotę określoną w ust. 1.

Art. 13. Zwalnia się od podatku osiągnięty przez apteki przychód ze sprzedaży detalicznej leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych refundowanych, znajdujących się w wykazie refundowanych leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia oraz wyrobów medycznych ogłaszanego w drodze obwieszczenia przez ministra właściwego do spraw zdrowia na podstawie art. 37 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 345, 1830 i 1991).

Rozdział 6

Właściwość organów podatkowych

Art. 14. 1. Dla sieci handlowej właściwym organem podatkowym jest organ właściwy dla franczyzodawcy.

2. W przypadku osób fizycznych właściwy miejscowo w sprawie podatku jest naczelnik urzędu skarbowego według miejsca położenia zorganizowanego zakładu, wskazanego w zgłoszeniu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a w razie niedopełnienia zgłoszenia do ewidencji lub gdy działalność jest wykonywana bez posiadania zorganizowanego zakładu - według miejsca zamieszkania.

3. Jeżeli działalność jest prowadzona w kilku zorganizowanych zakładach na terenie objętym właściwością miejscową kilku naczelników urzędów skarbowych, właściwość ustala się według miejsca zamieszkania.

4. W przypadku osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej właściwym organem podatkowym jest naczelnik urzędu skarbowego ze względu na adres siedziby.

5. W przypadku osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, nieposiadających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odpowiednio miejsca zamieszkania lub siedziby - właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście.

6. Jeżeli nie można ustalić właściwości organu podatkowego zgodnie z ust. 2-5 właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście.

Rozdział 7

Przepisy zmieniające i końcowe

Art. 15. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.⁴⁾) w art. 23 w ust. 1 w pkt 63 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 64 w brzmieniu:

„64) podatku, o którym mowa w ustawie z dnia ____ 2016 r. o podatku od sprzedaży detalicznej (Dz. U. Nr ____ poz. ____).”

Art. 16. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.⁵⁾) w art. 16 w ust. 1 w pkt 70 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 71 w brzmieniu:

„71) podatku, o którym mowa w ustawie z dnia ____ 2016 r. o podatku od sprzedaży detalicznej (Dz. U. Nr ____ poz. ____).”

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, poz. 440, poz. 596, poz. 769, poz. 1278, poz. 1342, poz. 1448, poz. 1529 i poz. 1540, z 2013 r. poz. 888, poz. 985, poz. 1036, poz. 1287, poz. 1304, poz. 1387 i poz. 1717, z 2014 r. poz. 223, poz. 312, poz. 567, poz. 598, poz. 773, poz. 915, poz. 1215, poz. 1328, poz. 1563, poz. 1644, poz. 1662 i poz. 1863 oraz z 2015 r. poz. 73, poz. 211, poz. 251, poz. 693, poz. 699, poz. 860, poz. 933, poz. 978, poz. 1197, poz. 1217, poz. 1259, poz. 1296, poz. 1321, poz. 1322, poz. 1333, poz. 1569, poz. 1595, poz. 1607, poz. 1688, poz. 1767, poz. 1844, poz. 1932 i poz. 1992.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 915, poz. 1138, poz. 1146, poz. 1215, poz. 1328, poz. 1457, poz. 1563 i poz. 1662, z 2015 r. poz. 73, poz. 211, poz. 933, poz. 978, poz. 1166, poz. 1197, poz. 1259, poz. 1296, poz. 1348, poz. 1595, poz. 1688, poz. 1767, poz. 1844 i poz. 1932 oraz z 2016 r. poz. 68.

Art. 17. W ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z późn. zm.⁶⁾) w art. 15 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) działanie mające na celu wymuszenie na kontrahentach przyjmujących towary do sprzedaży powstrzymania się, po zakończeniu współpracy, od prowadzenia dotychczasowej działalności, w tym również zastrzeżenie w umowach zawartych z takimi kontrahentami jakichkolwiek odszkodowań z tytułu naruszenia zakazu konkurencji po zakończeniu współpracy.”

Art. 18. Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 11, który wchodzi w życie pierwszego dnia czwartego miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łućko
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego
kwalifikowanego certyfikatu/

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1693 i Nr 172, poz. 1804, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, z 2007 r. Nr 171, poz. 1206 oraz z 2009 r. Nr 201, poz. 1540.